

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den apostelige Troes-Bekjendelse i den christelige Daabspagt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 209. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1856_1159-txt-shoot-idm118/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Pennen og paa Papiret, saa det hoieste, nogen Skrift i denne Sammenhæng kan bevise, det er sin egen aandelige Afmagt, hvortil da følger med Nødvendighed, at har det aandelige Ord øvet noget aandeligt Størværk, da kan det ikke have været ved at gaae paa Papiret, men maa have været ved levende at gaae fra Mund til Mund, saa at vil vi have noget velgrundet Gaab om, at det aandelige Ord nu og herefter skal øve noget aandeligt Størværk paa Jorden, da maae vi høre os ad, ligesom vi læser, Apostlerne har dem ad paa den store Bindjedag, og siden, saalange de havde Ordet at føre, saa vi maae lukke vor Mund op og udtale hvad vi selv troer og hvad vi har formaaet Kraften i og Virkningen af, med det Gaab, at dette Troens Ord i vor Mund og i vort Hjerter derved gennem Dret skal bane sig Vej til vore Tilhøreres Hjerter, og der finde den samme Tro, som det har fundet i vort Hjerter, og føde den samme Beseendelse paa deres Læber, som det har sødt paa vore Læber. Naar det er lykkes, da kan vi vist nok, forsaavidt som vi er udrustede ogsaa dertil, esteligne dem af Apostlerne, som enten skrev op hvad der var sket i „Tidens Fylde“, eller skrev Breve til dem, der havde hørt og troet Ordet, og en saadan Skrift kan altid for dem af de Troende, som har lært at læse og virkelig læser det, meer eller mindre være til Oplysning og Stadfæstelse, Opbyggelse og Trost, men da maae vi ogsaa huske, at det er ikke de Bantroe, men de Troende, vi skriver for og skriver til, saa vi hverken giver os Mine af at prædike paa Papiret, eller Mine af at giendrive Ordets Modstandere med Pennen, hvorved vi kun trætte de

Troende og hinder Byrder til dem, som de fleste slet ikke kan bære.

Saa skriver jeg da ogsaa her kun for og til de kristelige Læsere, som selv er dohte paa den Tro, vi Alle ved Daaben bekiender os til, og som finder det klart nok, at den Tro, som alle de, der hidtil er blevet kristnede og dohte efter Herrens egen Indstiftelse, har bekiendt sig til, det er ogsaa den eneste fælles, almindelige og uforanderlige kristne Tro, som tilligemed den tilsvarende Troes-Bekiendelse i det guddommelige Troes-Ord, der udtrykker Troen, er og maa være den eneste uroffelige Grundvold for vores og hele Menighedens levende Kristendom.

Saa forudsætter jeg det da som en afgjort Sag mellem mig og mine kristelige Læsere, at vor Troes-Bekiendelse ved Daaben, saaledes, som den lyder allevegne i Christenheden, hvor den ikke beviislig er blevet forandret, den er, hvad den kalder sig: den ægte, apostolige Troes-Bekiendelse, lige gammel med Troen, Daaben og Menigheden, og maa hos alle kristne være ligesaa uforanderlig som Troen og Daaben, Menigheden, Herren og Landen.

Mellem os er da Spørgsmaalet kun, hvad det er for en Tro, denne vor Bekiendelse udtrykker, og hvad denne Troes-Bekiendelse ved Daaben, i sin uoploselige Forbindelse med „Forsagelsen“, fører med sig og skal udrette hos os, og derpaa skal jeg stræbe med Pennen at pege saa tydelig som mueligt, medens jeg maa overlade til Landen og Munden og Menigheden selv at giøre Oplysningen levende og frugtbar.

